

Οι φοιτητ(ρι)ές των κατειλημμένων σχολών του ΑΠΘ καλούν τις αγωνιζόμενες κοινωνικές δυνάμεις σε συστράτευση ενάντια στις αντιδραστικές πολιτικές

Αναδημοσίευση από το [infolibre](#)

Στο πλαίσιο του αγώνα των φοιτητ(ρι)ών στο επανοικειοποιημένο ΑΠΘ και της ανάγκης προσέγγισης με άλλες αγωνιστικές δυνάμεις στην πληττόμενη κοινωνία, οι φοιτητικοί σύλλογοι των κατειλημμένων σχολών έχουν αρχίσει εδώ και μέρες τις πρωτοβουλίες τους σε αυτήν την κατεύθυνση, με παρεμβάσεις στις γειτονιές έως πρόσκληση σε συνδικαλιστές των υγειονομικών, εκπαιδευτικών, μαθητών. Τέτοιο βήμα αποτέλεσε η εκδήλωση - συζήτηση που διοργάνωσαν το απόγευμα της Τρίτης 13/4 στην πρυτανεία του ΑΠΘ που βρίσκεται υπό (την 3η φέτος) κατάληψη.

Κοινό χαρακτηριστικό των τοποθετήσεων ήταν η ανάγκη σύνδεσης του φοιτητικού κινήματος όπως το βλέπουμε στην Θεσσαλονίκη με πλατιά κοινωνικά στρώματα, σε πανελλαδικό επίπεδο. Να συμβάλει στη διαμόρφωση ριζοσπαστικών δράσεων και ταξικής οργάνωσης της πάλης. Να συγκροτηθεί ένα κοινωνικό μέτωπο βάσης, πέρα από τις διαφορές των επιμέρους κομματιών της αγωνιζόμενης κοινωνίας. Κοινά τα προβλήματα, κοινή η αφετηρία, κοινός ο αγώνας, όπως είπε και ο νεότερος του πάνελ.

Όλοι έδωσαν κινηματικό ραντεβού την Πέμπτη 15/4, με ολόημερο αποκλεισμό του κάμπους, δράσεις, πορείες και στη συνέχεια συνελεύσεις στις σχολές για τα επόμενα βήματα. Όπως είπε ο εκ του Σ.Φ. Μαθηματικού: Να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι δεν αγωνιζόμαστε μόνο ενάντια στο νόμο Κεραμέως - Χρυσοχοϊδη, αλλά για να πάρουμε συνολικά τη ζωή στα χέρια μας.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ - ΟΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΝΑ ΣΥΝΔΕΘΕΙ ΜΕ ΤΑ ΠΛΑΤΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ

Τη συζήτηση συντόνισε ο προερχόμενος εκ του Σ.Φ. Μαθηματικού, Αποστόλης, ο οποίος έκανε και την πρώτη τοποθέτηση, αναλύοντας το σκεπτικό πίσω από τη διοργάνωση αυτής της εκδήλωσης.

Αρχικά αναφέρθηκε στο πλαίσιο μέσα στο οποίο εκτυλίσσονται όλα τα τελευταία γεγονότα απότοκα της κυβερνητικής-κρατικής διαχείρισης της πανδημίας, που χρησιμοποιείται για να επιβάλλει όλη την **καπιταλιστική αναδιάρθρωση σύμφωνα με τις επιταγές των αγορών και του κεφαλαίου**. Πώς η παραγωγή και η παιδεία εντάσσονται στις ανάγκες της κερδοφορίας του ιδιωτικού τομέα.

Από αυτές προκύπτει η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και σε αυτήν εντάσσονται οι πολιτικές σε μια σειρά τομείς της εκπαιδευτικής, επιστημονικής και ερευνητικής διαδικασίας. Όπως θέλουν να παράγουν φθινό εργατικό δυναμικό. Αυτά επιδιώκει να εντείνει ο νόμος Κεραμέως - Χρυσοχοϊδη. Και για να περάσουν απαιτείται **όξυνση της καταστολής** που βιώνουμε το τελευταίο διάστημα.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτά τα μέτρα στην παιδεία, βλέπουμε τις ίδιες πολιτικές που μετατρέπουν τα χωριά μας σε βιομηχανικές εκτάσεις, τα νοσοκομεία να μην μπορούν να ανταποκριθούν, στα λεωφορεία συνωστισμός, τα πανεπιστήμια υποχρηματοδοτούμενα. Την ίδια ώρα ξοδεύονται τεράστια ποσά για στρατιωτικούς εξοπλισμούς και **καταστέλλονται οι αντιστάσεις, συνολικά οι λαϊκοί αγώνες**.

Γι αυτό απαιτείται **να συνδεθεί το φοιτητικό κίνημα με πλατιά κοινωνικά στρώματα, το εργατικό κίνημα** (αν ξυπνήσει), τους **υγειονομικούς, τους μαθητές**, την ακαδημαϊκή κοινότητα. Αυτό που συμβαίνει στην Θεσσαλονίκη είχαμε να το δούμε χρόνια. Αλλά για να απαντήσουμε αποτελεσματικά πρέπει να είμαστε επιθετικοί, και γι αυτό ανάγκη είναι **η πανελλαδική σύνδεση, η ταξική οργάνωση και πάλη**.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ

Ο εκπαιδευτικός και συνδικαλιστής (Ζ' ΣΕΠΕ) Ηλίας Σμήλιος, αναφέρθηκε συνολικά στην **επίθεση της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης**, που συνδέονται με τη συνολική επίθεση στην κοινωνία, όπως με τις αλλαγές στην παιδεία, την επιχειρηματοποίηση της εκπαίδευσης. Γι αυτό και η δραστική περικοπή των δαπανών, η έμφαση σε παραγωγικά γνωστικά πεδία -όχι π.χ. καλλιτεχνικά. Βλέπουν τους μαθητές σαν πελάτες. Όπως έχουν προωθήσει μέτρα με ταξικά χαρακτηριστικά, όπως η τηλεεκπαίδευση. Επιβάλλουν **πανοπτικό έλεγχο** στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Μπορέσαμε να αντιδράσουμε, από πέρυσι ακόμη τον Απρίλιο, μετά τον Νοέμβριο στο Πολυτεχνείο, **έως σήμερα που έχουν μαζικοποιηθεί οι κινητοποιήσεις**. Όπως μαζική ήταν η αντίδραση στη μη αποδοχή των ηλεκτρονικών διαδικασιών, στις οποίες οι εκπαιδευτικοί απείχαν κατά 90-100%.

Πάντως, φαίνεται πως δεν είναι ανίκητοι. Αλλά απαιτείται **πανεκπαιδευτική-παλλαϊκή κινητοποίηση**, μέσα από δημοκρατικές συνελεύσεις και συντονισμό σωματείων και συλλόγων.

ΤΟ 50% ΤΩΝ ΘΑΝΑΤΩΝ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΑΠΟ ΜΗ ΚΑΛΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ - ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο γιατρός και συνδικαλιστής (ΕΝΙΘ) Θοδωρής Ζδούκος, αναφέρθηκε στους αγώνες που είχαν οδηγήσει στην ίδρυση του ΕΣΥ τη δεκαετία του '80. Μετά από εκεί ακολούθησε ο νεοφιλελευθερισμός που πετσόκοψε πολλά από το δημόσιο σύστημα υγείας, ενώ στη συνέχεια οι **μνημονιακές πολιτικές** ήρθαν να το τσακίσουν. Ένα μόνο παράδειγμα, συγκρίνετε την Ελλάδα με την Κούβα, ίδιους μεγέθους και πληθυσμού, και θα δείτε π.χ. η πρώτη έχει 15.000 γιατρούς ενώ η δεύτερη 80.000. Κι εδώ έχουμε 8.000 νεκρούς, ενώ εκεί 400.

Έπρεπε να έχουν γίνει τεστ σε όλους. **Το 50% των θανάτων έχει προέλθει από τη μη καλή περίθαλψη, κάτι που αποτελεί πολιτική δολοφονία του κράτους**. Αναφέρθηκε επίσης στις εκδικητικές διώξεις υγειονομικών, με το χαρακτηριστικό παράδειγμα την απόλυση του συνδικαλιστή **Κ. Καταραχιά** που είναι **πολιτική δίωξη**.

Ο φοιτητόκοσμος είναι στην πρωτοπορία του αγώνα, μπορεί να διαμορφώσει ριζοσπαστικές δράσεις ώστε να ανατρέψουμε αυτόν τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων.

ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΞΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΒΑΣΗΣ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Ο προερχόμενος από το Σωματείο Εργαζομένων στην Ψυχική Υγεία, Άγγελος, αναφέρθηκε στις συνθήκες που επικρατούν στον εργασιακό χώρο του με τις επισφαλείς σχέσεις, όπως και στις ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτό. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου είναι ένα παράδειγμα, όπως η εντατικοποίηση και τώρα το **πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων** με τις καταδικαστικές αποφάσεις για κινηματική δράση.

Σημαντικός είναι ο αγώνας αυτών που χτυπιούνται από το κεφάλαιο και γι αυτό να αντιταχθούν στο νέο εργασιακό νόμο. Ο αγώνας στην Θεσσαλονίκη είναι πρωτόγνωρος και πρέπει εσείς οι φοιτητές να κάνετε βήμα προς τους εργαζόμενους. Να επιδιώξουμε την **απεργία βάσης, από τα κάτω και να παλέψουμε από κοινού, σε σύνδεση του φοιτητικού με το εργατικό κίνημα.** Να συγκροτήσουμε ένα **κοινωνικό ταξικό μέτωπο βάσης.** Αν δεν στηριχθούμε από άλλους κλάδους δεν θα κερδίσουμε. **Ας κάνουμε αυτό το βήμα, πέρα από τις διαφορές μας.**

ΚΟΙΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΚΟΙΝΗ Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ, ΚΟΙΝΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Ο Βαγγέλης από την μαθητική ομάδα Αταξία, αναφέρθηκε στη χρονιά και τους αγώνες που είχαν γίνει το φθινόπωρο με τις **καταλήψεις σχολείων.** Οι πρώτοι που είδαμε στην πράξη τις ρυθμίσεις του νόμου Κεραμέως - Χρυσοχοϊδης, την τηλεκπαίδευση, τη Cisco, τα selftests. **Ο αγώνας των μαθητών πρέπει να συνδεθεί με αυτόν των εκπαιδευτικών και όλης της κοινωνίας. Κοινά τα προβλήματα, κοινή η αφετηρία, κοινός ο αγώνας.**

ΑΛΛΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Στη συζήτηση που ακολούθησε, **μεταπτυχιακή φοιτήτρια της Νομικής** αναφέρθηκε στην κινητικότητα στα μεταπτυχιακά και την επιβολή διδάκτρων σε αυτά, που αποτέλεσε και την αφορμή της κινητοποίησης φοιτητριών του τμήματος. Ο λόγος αυτής της κινητικότητας είναι ότι τελικά όλα αυτά που περιγράφουμε για την επίθεση στη δημόσια και δωρεάν παιδεία, που καταλήγει να χωράει λίγους, για την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, τα βλέπουμε πολύ έντονα στα μεταπτυχιακά. Πέρα από ζητήματα έρευνας, που είναι κομμένη και ραμμένη σε ανάγκες εταιρειών (βλ. έρευνα φαρμάκων ακόμη και για καναδικές φαρμακευτικές ή ολόκληρα προγράμματα για την εξόρυξη στη Χαλκιδική, δηλ. για την Ελυτοράντο), χαρακτηριστικό παράδειγμα και που αποτέλεσε τον μοχλό που μας κινητοποίησε, αποτελεί το ζήτημα των διδάκτρων, τα οποία έπειτα από το νόμο Γαβρόγλου (γενίκευση και

κατάργηση του ανωτάτου πλαφόν, καθότι ρητά ορίζεται πως με αυτά πλέον καλύπτονται λειτουργία έξοδα των ιδρυμάτων, πάλι δηλαδή να πληρώνουμε εμείς τα σπασμένα της υποχρηματοδότησης), έχουν επιβληθεί σε έναν ευρύ κύκλο σχολών και προγραμμάτων, όπως τα ξενόγλωσσα Ιατρικής, ενώ σε σχολές που δεν υπάρχουν (λχ πολ.επ.), μελετάται να επιβληθούν με τη νέα χρονιά.

Σε αυτό το πλαίσιο και με δεδομένη την κατάσταση στην οποία έχουμε περιέλθει πολλοί-ές λόγω της ταξικής διαχείρισης της πανδημίας, ξεκινήσαμε να διεκδικούμε αρχικά την απαλλαγή μας από τα δίδακτρα, αλλά δίνοντας έπειτα κι έναν αέρα στον αγώνα για δημόσια και δωρεάν παιδεία. Τα δίδακτρα αποτελούν τον πιο ωμό ταξικό φραγμό που μπορεί να επιβληθεί, καθώς ευθύς εξαρχής διαμορφώνεται μια βαθμίδα της εκπαίδευσης στην οποία μπορούν να έχουν πρόσβαση μόνο όσοι πληρώνουν. Ενώ βλέπουμε πως έχει ανοίξει ο δρόμος για να γίνεται αυτό και σε προπτυχιακό επίπεδο. Η γνώση από κοινωνικό αγαθό γίνεται εμπόρευμα και η παιδεία από δικαίωμα όλων μας γίνεται προνόμιο για λίγους.

Ως εκ τούτου, βιώνοντας όλοι-ες αυτή την επίθεση, συνειδητοποιήσαμε ότι κάτι πρέπει να κάνουμε κι ότι αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε ατομικά, ούτε ατομικά να την παλέψουμε στα πλαίσια που παρέχονται από το πρόγραμμα (βλ.υποτροφίες), ούτε ατομικά να διεκδικήσουμε. Έτσι, προχωρήσαμε αρχικά στη συγκρότηση διάφορων πρωτοβουλιών, γρήγορα όμως συνειδητοποιήσαμε πως τέτοιου είδους πρωτοβουλίες ενεργοποιούν φυσικά έναν κόσμο, όμως από μόνες τους δεν μπορούν να δώσουν συνολικές απαντήσεις κι έτσι μπορούν να λειτουργήσουν συνοδευτικά και επικουρικά προς τα όργανά μας, τους συλλόγους μας. Έτσι, το πιο αισιόδοξο για εμένα, γίνονται πλέον βήματα προς την ανασυγκρότηση ή την ίδρυση συλλόγων, κάτι στο οποίο έδωσε νέα πνοή η ανοιχτή συνέλευση συντονισμού συλλόγων Μεταπτυχιακών και Υποψηφίων Διδασκτόρων, η οποία έγινε το Σάββατο με πρωτοβουλία Πολικών Επιστημών και θα συνεχίσει να λειτουργεί. Συλλόγων σωματειακού τύπου, που θα είναι τα κύτταρα της πολιτικής ζύμωσης και ταυτόχρονα ασπίδες υπεράσπισης των αναγκών μας.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές -έστω με τις ενίοτε πιο περιορισμένες δυνάμεις και δυνατότητές τους- είναι εδώ, οργανώνονται, είναι κομμάτι του πανεκπαιδευτικού κινήματος, είναι κομμάτι του κινήματος ενάντια στον νέο νόμο, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και τη διάλυση των σπουδών και των ζωών μας.

Βίντεο από την εκδήλωση με τοποθετήσεις των ομιλητών:

